

ת"פ 25995/07/17 - מדינת ישראל נגד שרי צדוק

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 25995-07-17

07 אפריל 2019

לפני:

כב' השופטת דפנה חסון זכריה:

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

-

הנאשמת:

שרי צדוק
ע"י ב"כ: עו"ד רחל שחר

החלטה

1. הנאשמת הורשעה בהעסקת עובדים בלא שהיתה בעלת רשיון לעסוק כקבלן כח אדם, לפי סעיפים 10א(א) ו- 10א(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996, וזאת על יסוד הודאתה בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום שהוגש כנגדה.
2. הנאשמת מבקשת שעניינה יועבר לשירות המבחן לשם מתן תסקיר בעניינה, טרם גזירת עונשה. לטענתה, יש להיעתר לבקשה בשל נסיבותיה האישיות כאם יחידנית לשלושה ילדים קטינים, ומאחר שלא תוכל לעמוד בתשלום קנס שיוטל עליה, בלא שתעוקל משכורתה. הנאשמת הוסיפה, כי היא אדם נורמטיבי, וכי היעדרות לבקשתה תאפשר לה לשוב לחיים נורמטיביים, ותבטיח את המשך השתלבותה במעגל העבודה. המאשימה הודיעה כי היא מתנגדת לבקשה.
3. לאחר שנתתי את דעתי למכלול הנסיבות שהובאו לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, מהטעמים המפורטים להלן.

4. הלכה פסוקה היא, כי ביטול הרשעה הוא צעד חריג בהליך הפלילי, ומשכך, על בית הדין לנקוט בו במשורה ורק בנסיבות חריגות ומתאימות:

"בשל אופיין ותוצאותיהן של העבירות הכלכליות כפי שנקבעו בחוק עובדים זרים, יש להיזהר במתן משקל יתר לעברם הנקי ואורחות חייהם הנורמטיביים של מי שמואשם בהן, ומנגד, על מנת להבטיח את עקרון אחידות הענישה ואת שיקולי ההרתעה והגמול, יש ליתן משקל רב יותר לאופיין של העבירות, נסיבותיהן ותוצאותיהן".

(ע"פ (ארצי) 33112-09-15 מדינת ישראל - זלקינד, (18.7.17)).

הדברים נפסקו אמנם ביחס לעבירה לפי חוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991, אולם כוחם יפה אף לעניינו.

5. עיקר טעמה של הנאשמת הוא בנסיבותיה האישיות ובהיותה אדם נורמטיבי, ואולם, טעמים אלה, כשלעצמם, אינם מצדיקים הפניית עניינה לשירות המבחן, בפרט כאשר המטרה שלשמה התבקש העניין הוא ביטול ההרשעה.

אם תתקבל טענת הנאשמת, הרי שכמעט בכל הליך שבו נדונות עבירות על חוקי עבודה, במסגרתו יטען הנאשם לביטול הרשעתו בשל נסיבותיו האישיות והיותו אדם נורמטיבי, יהא מקום לפעול כך, ובכך תעוקר מתוכן מטרת ההליך הפלילי.

בית הדין הארצי, קבע, כאמור, כי יש להיזהר במתן משקל יתר לעברם הנקי ואורחות חייהם הנורמטיביים של הנאשמים בעבירות מעין העבירות מושא הליך זה, וליתן להן משקל רב, על מנת להבטיח את עקרון אחידות הענישה ואת שיקולי ההרתעה והגמול.

6. לאמור לעיל יש להוסיף, כי נסיבות העבירה ונתוניו האישיים של הנאשמת יוכלו להישקל במסגרת הטיעונים לעונש, אך אין בהם להוות נימוק לשקול ביטול הרשעה או העברת עניינה של הנאשמת לבחינת שירות המבחן.

7. סוף דבר - לא מצאתי כי מתקיים בעניינה של הנאשמת טעם מיוחד המצדיק את הפניית עניינה לשירות המבחן, ומשכך, הבקשה נדחית.

8. גזר הדין ישלח לצדדים בנפרד.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ט, (07 אפריל 2019), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

